

melfer om dette og lignende Forhold henhøre paa et andet Sted end i en Pensionslov, de henhøre nærmest til en Lov om Tjeneste-Forholdene for Embedsstanden. Da nu den høitærede Finanzminister tillige har erklæret, at han foreløbigt meget vel kunde undvære en Lov om Bartpenge, saa have vi ikke troet, at der var nogen Nødvendighed for os at gaae ind derpaa. Skulde imidlertid Thinget dog ønske at tage en Bestemmelse om Bartpenge i Loven, saa kan jeg ikke negte, at jeg for min Part vilde foretrække det Forslag, som er stillet under Nr. 29 for det under Nr. 28 stillede, idet jeg nemlig erkjender det som et rigtigt Princip, at naar en Embedsmand gaaer af fra Embede og faaer hele sin Tid til sin Disposition, saa maa han, og navnlig, naar han endnu er i en rørig og rask Alder, kunne affee Noget af sin Gage saalænge, indtil han igjen kan indtræde i et Embede.

Finanzministeren: I det 4de Stykke af Udkastets § 3 indeholdes den Bestemmelse, at den Embedsmand, som kommer til Skade ved Udførelsen, jeg maa bede erindret ikke under, men ved Udførelsen af sin Tjeneste, skal, naar han affediges, altid have sin fulde Embedsindtægt i Pension. Denne Udkastets Bestemmelse gik ud fra den Anskuelse, som laae til Grund for Udkastets Scala, hvorefter den høieste Pensionsindtægt var den fulde Embedsindtægt. Da nu denne Bestemmelse i Udkastet, ved den tidligere stedfundne Afstemning, er forkastet, idet den høieste Pension kun i Fremtiden bliver to Trediedele af Embedsindtægten, saa forekommer mig Conseqventsen at tale for, at man, med Hensyn til dette Stykke, den 4de Sætning af Paragraphen, følger Udvælgets Forslag, som paa Afstemningslisten er opført under Nr. 22, og jeg troer, at Conseqventsen tillige maa medføre, at man ogsaa maa stemme mod Forslagene under Nr. 25 og 26 (Hør!), hvor gjerne man end ellers kunde unde de Militaire, som komme til Skade i Krigen, en høiere Pension. Vi maae nemlig erindre, at de militaire Lønninger, saavel under Krigen som under Freden, er, ikke blot beregnede for Freden men netop ogsaa paa den Mulighed, at Officieren kan komme i Felten og der vove Liv og Blod for Fædreland-

det. Var dette ikke det Særegne ved denne Embedsstilling, saa vil jeg uforbeholdent udtale, at jeg anseer vort militaire Lønningsystem for urigtigt, idet nemlig i saa Fald Lønningen til de Militaire vilde være meget for høi. Men, gaaer man ud derfra, saa indseer jeg heller ikke, hvorfor den Militair, der kommer til Skade i Felten ved Udvøelsen af sin Tjeneste, skulde have større Pension end den civile Embedsmand, som ligeledes er kommen til Skade ved, ikke under, men ved Udførelsen af sine Tjenesteforretninger, saaledes at han ikke kan tjene mere. Jeg turde vel i den Anledning lægge det Ord paa Hjerte, som den 5te ærede Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (David) har brugt, at vi maae vel erindre, at vi skrive denne Lov med Hovedet og ikke med Hjertet, og jeg kan saaledes ikke indsee, at man kan komme til andet Resultat end det, Udvælgets Forslag under Nr. 22 gaaer ud paa, nemlig, at der ved al Entledigelse, der er fremkaldt ved en Skade, som er bevirket ved Udførelsen af Tjenesteforretninger, skal gives den høieste Pension, som den nu vedtagne Pensionsscala kjender, det vil sige to Trediedele. — Men Conseqventsen af den stedfundne Afstemning, troer jeg ogsaa, maa finde sin Anvendelse paa det 5te Stykke. Jeg har vel under Sagens foreløbige Behandling udtalt mig derhen, at man vilde kunne undvære denne Bestemmelse om Bartpenge, som indeholdes i dette Stykke, men jeg tvivler imidlertid om, at jeg udtalte, at man meget vel kunde undvære denne Bestemmelse angaaende Bartpenge; det er vel ogsaa nok, naar det fastholdes, at man kan undvære den, men denne min Udtalelse udelukker ikke, at jeg jo dog kunde ansee det hensigtsmæssigt, naar Thinget vilde gaae ind derpaa, at der dog fandtes nogen Bestemmelse om Bartpenge. Jeg er fuldkommen entig med den ærede Ordfører i, at det er en vanskelig Sag at skrive en Lov om Bartpenge i dette Ords egentlige Forstand, navnlig er det vanskeligt, fordi man tillige skulde have bestemte Regler for Bartpenge-nydendes Indtrædelse igjen i Statens Tjeneste, og det er navnlig vanskeligt med Hensyn til Militaire; det indrømmer jeg altsammen; men det forekommer mig ikke, at det udelukkes, at det dog kunde være hensigtsmæssigt at have